

Facebook og Google snyder kunstnere for penge

Pol. 9/1/18

OPHAVSRET

LENA BROSTRØM,
FORMAND FOR DANSK ARTIST FORBUND M.F.L.

POLITIKEN HAR skudt det nye år i gang med en opsang til tech-giganter som Google og Facebook, ikke mindst i artiklen 5.1. om EU-kommissær Margrethe Vestagers felttog mod de 5 store frygtelige amerikanske internetvirksomheder.

Kritikken er ganske berettiget, for deres synderegister er langt som et ondt år. Der er tale om faktiske monopoler, der under radaren styrer medierne og annoncemarkedet, overvåger brugerne, lever af at sælge målrettede annoncer på basis af omfattende data om forbrugerne, undgår skattebetaling, mangler demokratisk kontrol, og som typisk reagerer på offentlig kritik ved overlegen tavshed.

Det er, som om disse foretagender stadig ser de almindelige regler i samfundet som noget, der ikke angår dem, fordi de agerer i cyberspace. Men internettet er ikke noget slaraffenland uden for lands lov og ret. Internettet har for længst mistet sin uskyld.

Synderegistret omfatter også ophavsretten, som ofte bliver overset. Her er pro-

blemet med disse milliardforetagender faktisk endnu mere grotesk: Det er sådan, at platforme som Facebook og YouTube (som er ejet af Google) omfattes af en regulering, der giver dem en positiv særstilling i sammenligning med andre.

De er nogle af de største medier, der formidler musik og andet kreativt indhold, men på grund af et EU-direktiv fra århundredskiftet dækker firmaerne sig ind bag ansvarsfrihed – og undgår på den måde betaling af normale vederlag til kunstnere og andre rettighedshavere. Det er en skævvridning, der er helt hul i hovedet.

Det hele minder lidt om Gotha Andersens børne-tv-program fra 1980'erne om, hvordan børn let og ubesværet kan klare skolen. Nemlig ved flid, fedt og snyd. Tech-giganterne fedter sig igennem, snyder myndigheder, konkurrenter og rettighedshavere, og fliden består ikke i at skabe nyt indhold, men i at lukrere på andres.

Sandheden er, at disse amerikanske firmaer scorer annonceindtægterne på markedet ved at distribuere det indhold,

som andre har skabt og investeret i. Det går ud over danske og andre europæiske indholdsproducenter.

Disse EU-regler blev til, lang tid før de sociale medier kom til verden. Meningen var at undgå, at små webhoteller blev holdt ansvarlige for, hvad andre lagde ud på hjemmesider. Hvis man dengang havde vidst, at reglerne ville blive brugt som et juridisk figenblad for nogle af verdens største virksomheder, ville ingen ved deres fulde fem have gennemført reglerne i deres nuværende form.

Lige nu har politikerne faktisk en mulighed for at gøre noget ved det ved at støtte op omkring opstramninger i forhold til denne ansvarsfrihed i et EU-direktivforslag, som behandles i Bruxelles for tiden. Det handler om det digitale indre marked.

Lad os sørge for at skabe lige og fair vilkår på internettet.

Medunderskrivere:

Lars Werge, formand for Dansk Journalistforbund, Klaus Hansen, direktør i Producentforeningen, Ole Dreyer, formand for Musikforlæggerne i Danmark, Anders Laursen, formand for Dansk Musiker Forbund, Niels Mosumgaard, formand for Danske Populærautorer, Morten Visby, formand for Dansk Forfatterforening, og Jan Thielke, formand for Danske Skønlitterære Forfattere